Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCI. Ч. 156. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 16-го СЕРПНЯ 1984 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, AUGUST 16, 1984 No. 156. VOL. XCI.

В АНГЛІЇ ВІДБУДЕТЬСЯ СОБОР УАПЦЕРКВИ

С. Бавнд Брук, Н. Дж. — В днях 17-19-го серпня відбудеться у Лондоні в Англії черговий епархіяльний Собор Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії. У зв'язку з цим, у середу, 16-го серпня, відлетів до Лондону Блаженніший Митрополит Мстислав.

Передбачується приїзд на цей Собор і правлячого Владики західньоевропейської епархії Архиєпископа Анатолія. З огляду на присутність на цьому Соборі всіх трьох єпископів Митрополії УАПЦеркви у вільному світі — Митрополита Мстислава, Архиєпископа Анатолія і правлячого Владики епархії Великої Британії Єпископа Володимира, передбачено відбуття єпископської конференції для обговорення таких справ, як недостача священичих кадрів і відзначення 1000-ліття хрищення України.

Журнал „Нешенел Джіоґрафік" відповідає

Ню Йорк. — У відповідь на обширного листа, що його написало Науково-Дослідне Товариство Української Термінології до журналу „Нешенел Джіографік" з приводу подання терену України як Росії у числі 6/164 за 1984 рік, редакція написала вияснення, якими ніяк не оправдала своєї помилки.

Крім трафаретних висловів симпатії до почувань українців, редакція стверджує, що такі самі почування мусять мати всі інші народи, які тепер є в рамках СССР, а яких називають загально „Росія". Далі редакція порівнює подібні ситуації в інших частинах світу, наприклад, в Еспанії, де басків та катольонців називають загально еспанцями.

„У світі, де ситуації так зміняються впродовж віків, а імперії народжуються і зникають є дуже важко не вживати сьогоднішньої термінології, коли пишеться для пересічного читача", — сказано в листі.

Запевненнями, що редакція не хоче вразити читачів, але рівночасно не хоче бути сторонна, закінчується відповідь, яка нічого не вияснює.

Науково-Дослідне Товариство звертається зі закликом до українських читачів писати далі в цій самії справі листи до „Нешенел Джіографік" та на бажання радо пришле копію статті. Представники Товариства також збирають підписи під петиції у справі неправдивих інформацій про Україну і українців. Адреса Товариства: Research Society for Ukrainian Terminology, 166 First Ave., New York, N. Y. 10009.

Тенісисти в крайових змаганнях отримають грошові нагороди

Джерзі Сити, Н.Дж. — Як було проголошено минулого року під час роздачі нагород після закінчення 28-их крайових тенісових чемпіонатів УСЦАК на Союзівці, цього року турнірова комісія долучить до трофеїв ще й грошові нагороди на загальну суму понад 2,000 дол.

Комісія є тепер в процесі відповідного розділення цих грошових нагород у всіх групах змагунів і змагунок. Для прикладу, в групі чоловіків фіналісти отримають 500 дол. (перше місце) і 250 дол. (друге місце). Мінімальна нагорода — 25 дол. Нагороди, як і трофеї, будуть в цьому році обмежені до фіналістів.

Ще минулого року турнірова комісія створила Фонд розвитку тенісу, до якого приймає добровільні датки від поодиноких осіб і організацій. Їхні прізвища і назви — на їх бажання — будуть після змагань подані до публічного відома.

Ці змагуни і змагунки, які не можуть отримувати гроші з уваги на обмеження в школах і університетах, отримають дарові сертифікати. Як згадано, в цьому першому році грошові нагороди отримають тільки фіналісти у всіх групах. В міру того як зростатиме Фонд, нагороди зростатимуть в сумах і в числах змагунів.

Грошові нагороди задумані в першій мірі на це, щоб відтяжити кошти подорожі і перебування на Союзівці чи її околицях змагунам і змагункам, які не завжди можуть самі їх покрити. Комісія вважає, що грошові нагороди, які від років вже роздають в американських турнірах, причиняться до підвищення рівня турніру УСЦАК, якости гри, заохоти для молодих змагунів тощо.

Фондом відає з рамени комісії д-р Зенон Матківський, а всі рішення робить повний склад комісії за узгідненням. Крім д-ра Матківського до комісії входять: інж. Роман Ракочий, ст., голова; інж. Юрій Савчак, Зенон Снилик і Орест Кизик.

До цьогорічного турніру вже зголосився ряд чільних українських змагунів — п'ятикратний чемпіон в групі чоловіків Андрій Чайковський, трикратний чемпіон Юрій Глова, минулорічний чемпіон Денис Чорній та інші, які вибиваються в університетських дружинах.

Турнір, як відомо, відбудеться під час довгого „вікенду", з нагоди свята Дня Праці.

На Союзівці виступлять „Чайка" і солістка Л. Маґун-Гурин

Союзівка.-Танцювальний ансамбль „Чайка" при Осередку СУМА в Йонкерсі, Н.Й. і солістка сопрано Лариса Маґун-Гурин виступлять цієї суботи, 18-го серпня ц.р., в головній мистецькій програмі на Союзівці, культурно-відпочинковій Оселі УНСоюзу в Кетскильських горах, що їх піготовляє і веде конферансьє Союзівки Аня Дидик.

Л. Маґун-Гурин акомпаньюватиме Марічка Сохан-Шморгай. Мистецька програма розпічнеться о год. 8:30 вечора в охолодженій залі „Веселки".

День раніше, у п'ятницю, 17-го серпня, буде забава з танцями до якої приграватиме оркестра Союзівки. В суботу, 18-го серпня на забаві гратиме оркестра „Іскра".

В неділю, 19-го серпня, тут у „Веселці" буде мистецька виставка образів Михайла Мороза, а ввечорі того ж дня — спеціяльна програма присвячена М. Морозові з нагоди його 80-ліття. Цієї ж неділі о год. 3-ій по полудні відбудеться концерт в рамках Дня Союзянки, що його організує Округа Союзу Українок Америки з Ню Йорку.

Наступної суботи, 25-го серпня, на концерті виступить тенор Едвард Іванко і тріо камерної музики „Калина" в особах: Галина Стрілець — скрипка, Нестор Цибрівський — чельо і Тома Гриньків — фотрепіяно. До забави гратиме оркестра „Темпо" Іринея Коваля.

Ближчі інформації можна отримати в адміністрації Союзівки, телефонуючи на число: (914) 626-5641.

Єпископ Тріфа виїхав до Португалії

Вашінгтон. — Департамент справедливости в дні 14-го серпня ц.р. повідомив, що архієпископ Валеріян Д. Тріфа, голова Румунської Православної Церкви з ЗСА виїхав у понеділок, 13-го серпня до Португалії. Як відомо, від дев'яти років велися дослідження і переслухання В. Тріфи як одного із нацистських воєнних злочинців, який співпрацював із німцями в часі окупації Румунії.

Судова справа проти В. Тріфи розпочалася у 1975 році, коли жидівські кола оскаржили його у переслідуванні та нищенні жидів в часі Другої світової війни. В грудні, коротко перед тим, як мала розпочатися судова розправа, архієпископ В. Тріфа признався до цього, що він був членом Залізної Ґвардії, румунської пронацистської організації і що він видавав протижидівську ґазету та виступав проти жидів. Він, однак, заперечив, що був провідником протижидівської акції в столиці Румунії у 1941 році.

В наслідок цього окрема Комісія для розсліду воєнних злочинів у Департаменті справедливости, яку створено в 1979 році розпочала процес для видалення архиєпископа з терену ЗСА. Ряд держав не погодився прийняти до себе В. Тріфу, але тепер він одержав звичайну візу до Португалії і міг туди виїхати. Речник португальської амбасади заявив, що ті, які видали йому візу не були свідомі, що він воєнний злочинець, та були переконані, що це спокійний священик, який після 30 років перебування в ЗСА хоче тепер доживати віку у Португалії.

Степан С. Тротт голова кримінального відділу Департаменту справедливости у пресовій конференції сказав, що ніхто із Уряду не переговорював з офіційними чинниками Португалії у справі В. Тріфи та його переїзду туди на постійне перебування. В. Тріфа приїхав був до ЗСА в 1950 році та дістав американське горожанство в 1957 році на підставі фальшивих даних.

Українці ЗСА помагають втікачам з Польщі

Філядельфія (О.Т.). — Українське громадянство є незвичайно жертвенне. На це вказують в останніх двох тижнях щедрі пожертви, переслані до ЗУАДК-у у Філядельфії на українських втікачів з Польщі, що тепер перебувають у переселенчих таборах в Австрії.

Більші датки на цих втікачів зложили: Микола Савчин, Ню Йорк — 500 дол., Відділ УККА в Лорейні, Огайо — 350 дол., д-р Осип Ільків, Чикаґо, Ілл. — 200 дол., Олександер Смішкевич, Кергонксон, Н. Й. — 150 дол. і по 100 дол. — проф. Іван Коропецький, Морріставн, Па., Осип Бережницький, Філядельфія і Богдан Леочко, Метюс, П. Каролайна.

В останніх днях ЗУАДК вислав, крім поважної грошової суми втікачам у таборах Австрії, 62 пачки з одягом українцям у Бразилії та Польщі.

Вся харитативна діяльність Централі ЗУАДК-у досі практично спочивала на плечах двох людей, а саме директора канцелярії Мирона Баранецького і керівника експедиції пачок з одягом Василя Березюка, які працюють по кільканадцять годин тижнево. Від 1-го серпня ц.р. заанґажовано до канцелярії ЗУАДК-у допоміжну фахову силу — Мирослава Рудого, який працює чотири дні в тижні по чотири години. Екзекутива за свій принагідний труд не одержує жадних винагород.

На храмовому празнику в Чикаґо зложили 1,334 дол. на допомогу втікачам

Чикаґо (С.С.К.). — В неділю, 29-го липня ц.р., парафія свв. Володимира і Ольги відзначувала празник своїх покровителів, перших володарів і христителів Руси-України, київського князя св. Володимира і княгині св. Ольги.

Йдучи за традиційними звичаями, в день храмового свята ціла парафія взяла участь у врочистих Богослуженнях, а опісля у спільній гостині. Незважаючи на літню, гарячу пору на празнични святкування прибуло велике число парафіян і гостей.

Вранці, о год. 10, отці душпастирі в асисті о. диякона відслужили торжественну Святу Літургію, до якої співав чоловічий хор під орудою о. Петра Ґаладзи. Святочну проповідь виголосив о. митрат Маріян Бутринський, настоятель парафії. Він закликав приявних до зберігання свого рідного благочестя і до плекання християнського життя у взаємній любові в родинному, парафіяльному і громадському житті.

„Щоденними жертвами і молитвою, у спільному змаганні, — говорив о. Бутринський — ми повинні гідно відзначити надходяче українське 1000-ліття християнства в Україні. Це буде найкращий пам'ятник на вшанування наших покровителів, до чого наша парафія є особливо зобов'язана".

Після відспівння „многоліта" усій духовній ієрархії, а зокрема Блжennі-

(Закінчення на ст. 3)

Вийшла збірка поезій Р. Кедра

Трентон, Н. Дж. (юко). — Як уже інформовано, нещодавно появилась в торонтонському В-ві „Євшан Зілля" третя з черги збірка поезій Ростислава Кедра, про якого у передмові до цього видання Віра Вовк подає такі інформації: „Перед читачем маловідомий галицький поет. Він почав друкувати свої поезії ще в 1931 році під псевдонімом Ростислав Кедр. Його перша збірка під назвою „Сонети" появилась у львівському В-ві „Вогні", рік після того, як воно видало першу збірку Богдана Кравцева. Тодішні молоді поети метнулися здобувати суворі пороги мистецтва і кувати рідну мову на золото. Слідкуючи за хронологічним порядком поезій, можна помітити плоди того впертого намагання. Друга збірка „Пінистий келих", появилася в 1939 році в друкарні НТШ у Львові з мистецьким оформленням (як і „Сонети") Ольги Манастирської-Савицької. Вміжчасі того ж автора появилася друком в 1957 році в Торонто, поема „Скобине гніздо", а в 1972 році в Дітройті, перша частина поеми „Лісові Чорти". Ростислав Кедр — лицар з дон-кіхотською долею, трубадур, мандрівник, філософ, літописець, який, хоч і пізно і чорним ходом, таки попався в український Парнас".

Книжка чепурно видана, з чітким друком на доброму папері, компютерського складу Дарії Резчинської, має 372 сторінки друку, розміром 4x6 і півинча. Мистецька обкладинка роботи Якова Гніздовського. Її можна набути в Пластовому В-ві під адресою 2199 W. Bloor St., Toronto, Ont. M6S 1N2, Canada, та в українських книгарнях Канади й ЗСА. Ціна книжки 8 дол.

МОСКВА КРИТИКУЄ Р. РЕҐЕНА ЗА РАДІОВИЙ ЖАРТ

Москва. — Совєтська преса й інші засоби масової інформації знову сильно заатакували президента З'єднаних Стейтів Америки Роналда Реґена, тим разом за його радіовий жарт про „бомблення" Совєтського Союзу, яке йому вихопилось під час випробування голосу перед кожнотижневою радіопередачею до американського народу.

Очевидно, совєтська пропаґанда і неприхильні до ЗСА сили в інших країнах світу, а також противники теперішньої Адміністрації, включно з кандидатом на президента від Демократичної партії Волтером Мондейлом, зручно використали цю помилку Президента, щоб ще зайвий раз вдарити по ньому і при тому по його політиці. Генріх Боровік, частий коментатор американських справ в телевізійних передачах заявив під час передавання світових новинок, що „помилка президента ЗСА Р. Реґена вказує, що він мусить часто передумувати ці проблеми і що існує в нього якась сполука між думкою і висловом, бо в іншому випадку він говорив би про інші речі, а не про бомблення Совєтського Союзу". В телевізійній совєтській передачі показано глядачам машинерію заінстальовану на ренчі Р. Реґена в Санта Барбара для радіових передач і зацитовано в англійському оригіналі його слова.

Інший совєтський аналітик американської проблематики Юрій Жуков, коментатор в „Правді", помістив у цій газеті довшу статтю озаголовлену „Нуклеарний жарт президента", в якій він цитуючи уривки з міжнародної преси, яка критично висловилася про жарт Президента ЗСА заявив, що „типічний вислів Р. Реґена вказує на його наставлення до СССР і комунізму взагалі.

Виглядає, кажуть політичні спостерігачі, що помилка президента Р. Реґена надала нового імпульсу антиреґенівській пропаґанді в СССР і поза його кордонами. Як треба було сподіватися, Жуков використав все що сказав про Р. Реґена і його жарт В. Мондейл і зробив свої „висновки", що ця помилка може пошкодити Р. Реґенові у його виборчій кампанії за перевибір на президента ЗСА.

В кінцевих рядках свого довшого коментаря Ю.Жуков ще раз пригадує читачам, „якою небезпечною людиною є Р. Реґен". Американські політичні кола вважають, що коментар Ю. Жукова є офіційним становищем ЦК КПСС, а це означає, що СССР вмішується до внутрішніх справ ЗСА.

СОВЄТСЬКА ПРЕСА ОПИСУЄ СУВОРІСТЬ ВІЙНИ В АФГАНІСТАНІ

Вашінґтон. — Згідно з повідомленнями американських часописів, совєтська преса мабуть змінила тактику і трактування своєї мілітарної окупації Афганістану.

Після окупації тієї країни в грудні 1979 року, совєтська преса брехливо писала, що 120,000 совєтська армія прибула до Афганістану на „запрошення" афганського прокомуністичного уряду. Була це „не окупація", а прямо „гостина союзної армії". Отже всякі повідомлення були подавані в дуже „рожевих" кольорах.

Щойно тепер совєтська офіційна лінія змінилася. В циклі статтей газета „Ізвєстія" і інші совєтські часописи пишуть про „суворість" клімату та „завзяття" афганських повстанців, як теж про „невигоди та фізичне виснаження" совєтських вояків. Перед тим писано в часописах, що існує „братолюбіє" між місцевою афганською армією та „братньою совєтською армією". Тепер пишуть про „ворога, який дістає краще озброєння", і про те, що „афганська армія не може виграти" війни проти повстанців „без допомоги совєтської армії".

Стаття дальше твердить, що совєтські війська борються „дуже хоробро" проти „безнастанних нападів бандитів, які є надзвичайно підступними і завзятими, та які є всюди".

У СВІТІ

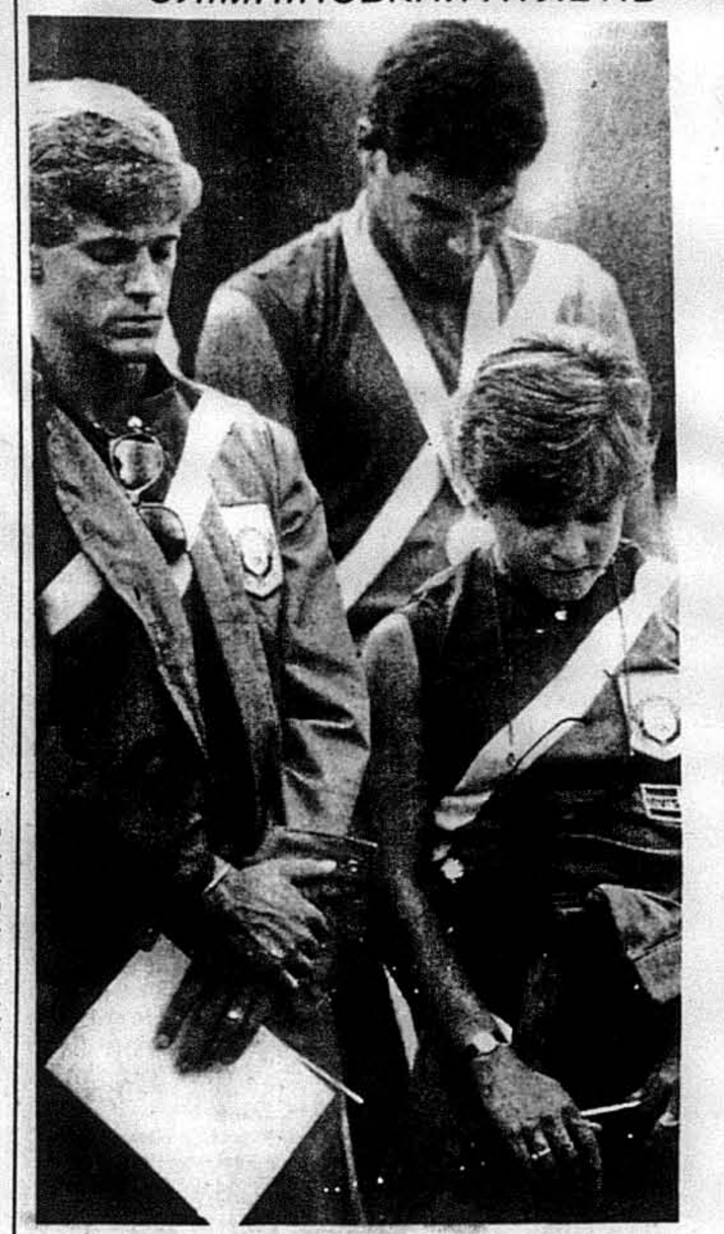
СОВЄТСЬКИЙ НАЙНОВІШИЙ втікач до Японії, правдоподібно високий старшина совєтської армії в ранзі генерала, почав розкривати японським і американським чинникам всю стратегію на Далекому і Близькому Сході. Японський кореспондент Нагайоші Суміта писав в кінці минулого тижня, що перебіжчик є найвищий ранґою політичний втікач, який будь-коли втік на Захід. Тепер він знаходиться під охороною службовців Сі-Ай-Ей. Американським кореспондентам покищо не вдалось нічого довідатись в Державному департаменті, ані в Білому Домі. Згаданий японський журналіст заявив, що втікач на прізвище Ґрішин перейшов совєтсько-турецький кордон і попросив турецький уряд надати йому право політичного азилю. Опісля ним зайнялись американські розвідчі чинники. Ґрішин, якщо це взагалі його правдиве прізвище, мав би бути шефом військово-морсього штабу чорноморської фльоти, головна квартира якого знаходиться в Тбілісі, Грузія.

АҐЕНТСТВО ЮНАЙТЕД Пресс Інтернешенел повідомило із Стокгольму, що там попросив політичний азиль заступник міністра юстиції Естонської ССР, який перебував у Швеції в офіційному характері чи на відвідинах разом з родиною. Швецька поліція покищо не виявила прізвища чергового політичного втікача і не сказала в яких обставинах він, замівши за собою сліди, опинився на поліційній станиці. Покищо втікачем займається швецька служба безпеки і урядові чинники. Говориться, що втеча наступила тиждень після того, як в ЦК КПСС сильно критикували республіканське керівництво в Естонії. В обвинуваченні ЦК говорилося, що в Естонії дуже поширились впливи естонських „буржуазних націоналістів".

ЗАХІДНЬО-НІМЕЦЬКІ УРЯДОВІ чинники підтвердили, що через чехо-словацько-баварський кордон почали втікати з-поза залізної заслони політично загрожені особи різних національностей, в тому числі громадяни Совєтського Союзу. В кінці минулого тижня до Західньої Німеччини втекло п'ять осіб, серед них 20-річний тракторист з СССР, прізвища якого покищо поліція не назвала. Двоє втікачів це німці із Східньої Німеччини, один словак та інші. За перших шість місяців цього року до Західньої Німеччини втекло 86 осіб.

ДЕЯКІ ІЗРАЇЛЬСЬКІ організації і особи, в більшості із ліво-ліберальних партій, протестували проти вибору до кнессету (парляменту) рабіна Меєра Каґане, колишнього мешканця Ню Йорку і лідера радикальної організації Жидівської оборонної ліґи. Демонстранти зібрались біля будинку парляменту в понеділок, 13-го серпня, де відбулась перша сесія парляменту, до речі, дуже коротка, бо в Ізраїлі існує ще досі урядова криза і Шімонові Перезові не вдалось ще зформувати нового кабінету.

У КАПІТОЛІ ВРОЧИСТО ВІТАЛИ ОЛІМПІЙСЬКИХ АТЛЕТІВ

(Зліва): Пітер Відмар і Мері Лу Реттон, золоті медалісти — гімнасти в Капітолі, в хвилині, коли грають національний гимн Америки.

Вашінгтон. — Понад 200 „олімпійських героїв", — як сьогодні їх називають телевізійні коментатори і преса, в супроводі радісних вигуків 40,000-ої юрби, всміхаючись і вимахуючи малими американськими прапорцями, проїжджали вулицею столиці ЗСА — по Пенсильванія авеню, наближаючись до Капітолю, де зібралося ще кілька тисяч осіб більше.

В імені всіх атлетів резолюцію Конґресу, на леваді Капітолю, відбирали Террі Шродер, срібний медаліст, член дружини водного польо, як теж Фло Гаймен, срібна медалістка, член відбиванкової дружини. Т. Шродер при цьому сказав: „Увесь час ми відчували, що ви з нами, і це для нас багато значило", а Ф. Гаймен заявила: „Нас сповняє гордістю що сьогодні ми змогли бути гордими (із-за перемог) і могла бути гордою з нас наша нація".

Хоча Конґрес є на вакаціях, п'ять сенаторів і член Палати Репрезентантів послужили як привітальний комітет олімпійцям.

Республіканський конгресмен Джеррі Луїс сказав атлетам: „Ви знову розпалили такого духа поміж народом, що він гордий з Америки". Сен. Роберт Бирд, лідер демократичної меншости в Сенаті, віддав салют олімпійцям за їхнє мистецтво і грацію і „красу рухів" у змаганнях. Він також подякував атлетам „за честь, що ви нам принесли".

У цей самий час, коли промовці хвалили олімпійців, багато осіб, особливо ці, яких заслонили представники преси, вигукували в унісон імена своїх любимців, наприклад, золотому медалістові скоків із трампліну Ґреґові Луґанісові: „Луґаніс, ми любимо тебе!" Люди скандували теж імена інших олімпійських любимців, як теж золотої медалістки Мері Лу Реттон, яка повела всіх атлетів за собою до Капітолю в напрямі представників Уряду.

Рейфер Джансон, золотий медаліст у 1960 році в десятизмагу, який ніс запалений смолоскип у Лосанджелеському колізеї висловився так про атлетів: „Ми горді із способу ведення їхніх змагань. Вони були найкращим „тімом" у найкращих Олімпійських Ігрищах".

Опісля атлети разом із представниками Уряду були на полуденку, на якому Р. Джансон сказав, що це прийняття, на якому вгощували атлетів, вказує на почування американців до атлетів по всій країні і на це якою пошаною оточують найкращий олімпійський „тім" який будь-коли існував.

Святкування у Вашінгтоні було тільки частиною однотижневої всекрайової олімпійської тури американських атлетів. У середу, 15-го серпня, вони маршували по Бродвею в Ню Йорку в параді „потятих папірців"; їх супроводив посадник Ню Йорку Кач. Звідси, після прийняття увечері і забави, атлети відлетіли до Орландо, Фла., і Даллесу, Тексас.

В АМЕРИЦІ

В СЕРЕДУ, 8-ГО СЕРПНЯ ц.р., відбулася публічна церемонія при 67-ій вул. і Третій авеню в Ню Йорку, на якій посадник Едвард Коч назвав це схрещення вулиць „Перехрестям Сахарова і Боннер" в честь відомого совєтського фізика Андрея Д. Сахарова і його дружини Єлени Боннер. Як відомо, А. Сахаров почав був голодівку, як протест проти заборони совєтським урядом на виїзд його дружині за кордон на лікування. Досі ще немає докладних вісток про стан здоров'я А. Сахарова.

СОВЄТСЬКИЙ КОРАБЕЛЬ на Тихому океані врятував американську жінку-летуна, яка мусіла впасти в океан, з причини дефекту в моторі її спортового літака. Летун Гайді Порч пробула на рятунковому пороні дев'ять годин заки її побачили з малого совєтського торговельного корабля і забрали її з порону. Пізніше її передано на корабель американської фльоти.

НЮАРКСЬКИЙ ЧАСОПИС „Стар-Леджер" повідомив у виданні з неділі, 12-го серпня ц.р., що в стейті Ню Джерзі публічні опити ствердили, що президент Роналд Реґен має 23 відсотків більше голосів ніж його демократичний противник Волтер Мондейл.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members: $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address - $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $7.50 на 6-місяців, $15.00 — на рік. За кожну зміну адреси — $1.00.

Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Роздвоєння особовости

Голова американської єпископської організації, єпископ Джеймс Мелон з Янґставну, Огайо, зробив публічний закид кандидатці Демократичної партії на віцепрезидента Джералдіні Ферраро, що вона покланяється двоякій моралі: Ферраро признала була, що особисто вона є противницею абортів, але в Конґресі голосувала за право жінок до абортів на державний кошт. Архиєпископ нюйоркської римо-католицької дієцезії, яка охоплює також собор св. Патріка в Ню Йорку, Джан О'Коннор вже раніше зробив подібний закид нюйоркському губернаторові Маріо Квомо, також католикові, який проте заявився за правом жінок до абортів. Квомо перекрутив був той виступ архиєпископа О'Коннора, що,мовляв, той використовує своє високе становище в церковній ієрархії і закликає католиків не голосувати за посадника, за губернатора Квомо й інших демократів, які підтримують жіночі аборти. З архиєпископської канцелярії появився негайно комунікат, в якому з'ясовано, що архиєпископ О'Коннор не цікавиться тим, хто як голосує, але висловлює становище Католицької Церкви, яка поборює аборти, бо вважає, що ненароджений плід є вже започаткуванням життя, що його не вільно вбивати. Тепер архиєпископ О'Коннор приєднався до становища названого вгорі єпископа з Янґставну, що не можна стосувати іншого підходу до проблем моралі в приватному житті та іншого у житті громадському, політичному.

У випадку Джералдіни Ферраро її „роздвоєна особовість", стосується не тільки проблеми абортів. Вона — демократка лібералка голосно і при кожній нагоді, як усі її однодумці, деклямує про права людини і протестує проти політики президента Реґена, який сприяє урядові Ель Сальвадоре, бо там якраз немає повних людських прав. Але водночас вона є палкою пропаґаторкою таких концесій Америки Совєтському Союзові, які довели б до переговорів СССР у справі припинення перегонів у зброєнні, ніколи не таврують тої повної неґації прав людини, яка існує у Совєтському Союзі. Вона є католичкою, але у своїх виступах у Конґресі, де вже перебуває три каденції, і у своїй теперішній аґітації не таврує большевицького атеїзму та насильного скасування большевиками Католицької Церкви в СССР.

Один із найкращих синдикованих коментаторів, консерватист Вілліям Баклі, пригадав недавно у з'язку з конфліктом між архиєпископом Джаном О'Коннором і нюйоркським губернатором Маріо Квомо на тлі проблем абортів, що Папа Пій XII проголосив був едикт про екскомунікацію італійських католиків, які голосували за кандидатів комуністичної партії до італійського парляменту, бо — арґументував Папа — правдивий католик (християнин) не може підтримувати партію, яка пропагує атеїзм і тоталітаризм. І хоча тоді комуністи у всьому світі накинулися на Папу Пія XII, він був логічний у свому розумуванні. І логічними є римо-католицькі владики в Америці, які таврують таку католичку, як Джералдін Ферраро, яка водночас підтримує у Конґресі закон про право жінок до абортів на державний кошт і — додаймо від себе — у своїх лівих поглядах сліпа на те все, що діється в комуністичному світі.

Демократичний кандидат на президента Волтер Мондейл вибрав собі на віцепрезидента Джералдін Ферраро, щоб здобути у виборах більше жіночих голосів та приєднати собі голоси католиків. Фанатичні феміністки може й голосуватимуть на листу Мондейла-Ферраро, але жінки з дрібкою об'єктивного критицизму мусять ствердити, що американським віцепрезидентом, потенціяльним президентом, не повинна бути „роздвоєна" людина з визнаванням у теорії і практиці двоякої моралі.

ЗАХІДНІ ЕКОНОМІСТИ передбачають, що рекордові жнива в Китайській Народній Республіці загрожують зірванням деяких договорів про закуп збіжжя Китаєм в Австралії, Канаді та інших країнах. Очевидно, і американсько-китайський договір, який вигасає при кінці цього року, може бути загрожений, але у випадку Злучених Стейтів Америки китайці ледве чи захочуть погіршувати відносини, бо йдеться тут не тільки про саму доставу зерна, але також про інші товари, зокрема модерну технологію, а навіть зброю. В цьому році Китай зібрав 387,25 мільйонів тонн зерна. Китайські успішні жнива треба завдячувати дещо інакшому підходові до сільсько-господарських проблем пекінського керівництва і змодернізуванням зколективізованих і приватних господарств в країні.

Володимир Душник

БОЛЬШЕВИЦЬКА КАМПАНІЯ ПРОТИ „АМЕРИКАНСЬКИХ ШПИГУНІВ"

Американські туристи в Совєтському Союзі тепер наражені на поліційні шикани і арештування, згідно з довшим репортажем з Москви агентства Ройтерса.

Згадане агентство повідомляє, що аж три совєтські журнали, а саме, „Труд", „Совєтська Росія" і „Московська Правда" — вдарили на тривогу, перестерігаючи „наївних" совєтських громадян перед „тихими американцями", які заливають вулиці Москви і Ленінграду, збираючи „шпигунські" матеріяли „Сі-Ай-Ей". Статті в згаданих совєтських публікаціях появилися два дні після того як державна совєтська телевізія закінчила висвітлювати цілу серію фільмів про „боротьбу" КГБ з „американськими агентами". Звичайно, серія скінчилася „перемогою" КГБ та знищенням „американських шпигунів" і „видворенням" американського культурного аташе, побитого кагебівськими героями.

На думку закордонних дипломатів у Москві, ця пресова і телевізійна кампанія проти американських туристів є частиною офіційної політики совєтського уряду зверненої не лише проти американців, але й проти чужинців. А тому, що в очах КГБ — американські туристи є горожанами Америки, їхнього смертельного ворога, цим самим вістря нагінки є передусім звернене проти американців.

Ці махінації совєтського уряду надто примітивні, щоб їх можна брати серйозно, бо вони є основані на цьому заложенні, що (в опінії КГБ), всі чужинецькі туристи є „вишколеними шпигунами" своїх розвідок. Такий висновок КГБ без сумніву на основі власного досвіду: всі совєтські офіційні чи приватні відвідувачі за кордоном є зобов'язані збирати розвідчі матеріяли, купувати різні наукові журнали, які містять матеріяли з технології, електроніки, фізики, хемії, тощо. Весь совєтський дипломатичний персонал по різних столицях світу — це професійні розвідчики. Понад рік тому, англійський уряд вигнав із Лондону біля 300 членів різних совєтських дипломатичних, торговельно-економічних і культурних місій за це, що вони збирали, купували чи викрадали секретні матеріяли і документи.

Ніхто не заперечує, що Америка має своїх вишколених розвідчиків, їх же має кожна інша держава у світі. Але думати, що звичайні американські туристи займаються шпигунством — це звичайні пропаґандивні фантазії совєтського уряду.

„Совєтська Росія" принайменше спромоглася на „клясифікацію" американських „шпигунів", до яких зараховує американських аташе, деякі категорії туристів, і членів різних американських делеґацій, бизнесменів, студентів і моряків!

В очах тих совєтських пресових органів, усі американці, які знають російську мову є „шпигунами". Згадана газета, пише, що в останній декаді є помітний зріст „американського зорового шпигунства":

Із засади, американці подорожують групами потягами, з яких вони оглядають околиці по обох боках залізного шляху; дуже часто вони або фотографують околиці, або прямо шкіцують у своїх нотатниках".

„Московська Правда" згадує про „американську жінку-шпигунку", яка перебралася в „російську сільську ношу" і поїхала на північ, до міста Каленін, де збирала всякі „інформації" від неосторожних совєтських громадян.

У січні цього року Верховний Совєт ухвалив драконський закон, який передбачає кару вісьмох років ув'язнення для совєтського громадянина, коли цей передає чужинцям інформації про свою працю. Совєтські громадяни також не сміють прийняти на помешкання чужинців чи перевозити їх без дозволу влади.

Усі ці заходи мають виразну ціль — відстрашувати совєтських громадян від зустрічів із чужинцями! Навіть за Івана Грозного, знаного зі своєї ксенофобії, не було такого варварського законодавства, що тепер існує в „країні робітників і селян".

З ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редаґує Лев Яцкевич

Снага невідомого

Модерна людина та модерна наука мають приблизно 300 років. У 1632 році, цебто 352 роки тому, коли кардинали засуджували Ґалілея за його наукові теорії, вони були переконані в тому, що земля становить осередок світу і що вона непорушна. Але 200 років пізніше людина прийняла за незаперечну правду, що не тільки наша земля, але наше сонце, ціла наша галяктика перебувають у невпинному русі. А ми самі пливемо на нашій планеті, немов в космічному кораблі, зі швидкістю 67,000 миль на годину довкола нашого сонця і, щопіврoку, переміщуємося 180 мільйонів миль в просторі, разом зі сонцем, що теж не стоїть на місці, але обертається довкола осередку нашої галяктики.

Рушійною силою усіх великих задумів та починів була завжди людина, яку Творець наділив не тільки свобідною волею та розумом, але й снагою пізнавання невідомого.

І ця снага споконьвіку не дає людині спокою; вона погнала Марка Польо до екзотичного Китаю, Христофера Колюмба до „Нового Світу", Рональда Амудсена до північного бігуна, Авґустина Піккарда до стратосфери, а американських астронавтів — до місяця.

У шуканні цього невідомого, вона натрапила на слід чарівної енерґії, яку ми, від грецької назви янтаря (електрон), назвали електрикою. Але за найбільше досягнення людини нашої доби слід вважати розшифрування структури живої та мертвої матерії, а згодом, запряження атомової енерґії до колісниці людських потреб. А збагнувши таємницю матерії, людина хоче пізнати таємницю праматерії і таємницю побудови всесвіту.

І тут, на наших таки очах, починається Одиссея космічних польотів. Її першим етапом були вичалення людини на місяць, при драматичному суперництві двох технологічних потуг ЗСА та Совєтського Союзу.

Місяць вважається, загально, воротами всесвіту, сповненого більйонів сонць планет і місяців, розсіяних щедро Творцем на бездоріжжях нашої галяктики. Але все наше знання про галяктику та безмежний всесвіт, основане на знанні тільки однієї планети-землі, на якій ми живемо. Ми знаємо характеристику тільки одного тіла, одну ґравітацію, одну силу магнетного поля та одну атмосферу.

На основі інформацій, які нам наші дослідні ракети типу Маринерів, Венер, Піонерів та Вояджерів приносять із всесвіту, ми маємо змогу вперше порівняти магнетні поля нашої планети з магнетними полями інших планет, атмосферу нашої планети з атмосферою інших планет та їхніх місяців. Чим більше дослідних ракет та зонд вишлемо у всесвіт, тим більше поширимо засяг нашого знання. Ми більше, як впевнені в тому, що на багатьох планетах нашого космосу існує інтелігентне життя з високозаавансованими цивілізаціями. Конфронтація з тими цивілізаціями мала б драматичний вплив на дальший розвиток нашої цивілізації та спричинила б революційний зворот у нашій науці та у нашому світосприйманні.

Але відкриття нового світу, чи нових світів космічним Колюмбом, вимагає не тільки багато часу, але і далеко більших швидкостей польоту ракет, що дорівнюються майже швидкості світла. Новий Колюмб та залога його космічного корабля матиме тоді змогу зустрінутися віч-на-віч із законами айнштайнівської механіки, про які сьогодні читаємо тільки в повістях наукової фантастики.

Космічна доба, в яку ми недавно вступили, крім поширу нашого знання, дає нам велику шансу та можливість проіснувати назавжди. Бо раз, ставши стопою на поверхні Місяця чи на поверхні Марса, ми зможемо поїхати до далеких зір та їхніх планет, що кружлять довкола них та відшукати хоч би одну із них закосичену блакитною атмосферою та золотим сонцем, подібним до нашого. А ставши ногою на тій планеті, ми зможемо забезпечити цілій расі „гомо сапієнс" — довговічність. Бо коли земля стане важкою до віддихання, коли вичерпаємо усі її підземні скарби, коли людей стане на землі забагато, тоді залишиться для людства тільки одна можливість — переселення до нових космічних кордонів та передання найцінніших сокровищ людського подарунку життя, з одних рук в інші.

Але існує можливість, що людина — самотня у всесвіті і що наша земля — єдина планета, що має плинну воду, рослинність та кисневу атмосферу. Що ж тоді? Думаю, що свідомість цього не спинить людину перед дальшим дослідженням нашого космічного навкілля та пристосовуванням нововідкритих планет до потреб людського життя.

Сьогодні це звучить, як дешева фантазія, чи утопічний парадокс, але за 50, 100, чи навіть, за 1,000 років, те, що сьогодні вважається фантазією — може стати дійсністю.

Роман С. Голіят

Д-Р ЮЛІЯН ХИМИНЕЦЬ ПРО ЗАКАРПАТТЯ

„Мої спостереження про Закарпаття", д-р Юліян Химинець, накладом Карпатського Союзу, Інк., Ню Йорк, 1984, 189 сторінок, ілюстрації, 10 дол.

У вступі до своєї книжки д-р Юліян Химинець каже, що Закарпаття на протязі 20-ти років під чеською окупацією зробило багато, завдяки братській допомозі. Створення окремого уряду викликало одушевлення у всіх українців, де б вони не жили. Допомога — матеріяльна й моральна для Закарпаття проходила від заокеанської еміґрації. За словами автора, здоровий, природний націоналізм, пірвав за собою цілі не так цілком свідомого закарпаття, що він пішов відважно й по-геройськи, часто дуже слабо озброєний, — боронити край і свій нарід. Ця молодь була вихована в організації молоді Пласт, із якої згодом формувалося Юнацтво ОУН, що було майже по всіх середніх школах Закарпаття, і яке, нарешті, знайшло своє завершення у Карпатській Січі, весною 1939 року.

У боротьбі за самостійність, Закарпаття понесло величезні жертви. Мадяри без суду — замучили й розстріляли 27,644 людей. У вересні 1939 року, на підставі договору Рібентроп-Молотов, Берліну з Москвою, приєднано Галичину й Волинь до СССР. Щоб уникнути мадярських звірств, закарпатські українці, думаючи, що вони йдуть до української держави, переходили мадярський кордон, на сторону Галичини. 75,000 українців, цілі родини, деколи з возами переходили на совєтську територію. Там їх усіх заарештовували і вивозили на примусові роботи. З них — 54,982 особи згинули в таборах, решта, щоб не коротати свого життя на засланнях, рішили вступити до чехословацької армії, яка в той час формувалася у СССР. З них, до кінця війни згинуло 25,000. Разом, за роки війни 1939-1944 згинуло від мадярів і большевиків понад 80,000 закарпатських українців, що становить 12 відсотків усього українського населення Закарпаття.

Автор дає історичний огляд як дійшло по Першій світовій війні до злуки Закарпаття з Чехо-Словацькою республікою, яке до 1918 року було під мадярською окупацією, як складова частина Австро-Угорської монархії. На підставі власних спостережень і особистого досвіду, як роджениця Закарпаття, д-р Химинець твердить, що мадярська окупація була для українського населення найбільш жорстокою як під час Австро-Угорської монархії, так, під час окупації у 1939 році. Нечувані звірства, доконувані на безборонному українському населенню, місцевими мадярами і їх попленчатами москвофілами через повішення, були постійним явищем.

Після Першої світової війни всі ждали на примінення 14-ти точок, які проголосив президент ЗСА Вудро Вільсон, у яких наголос клався на самовизначення народів. Представники Ради Русинів Америки відвідали у Філядельфії д-ра Тому Масарика, який їм заявив, що: „коли русини рішать прилучитися до ЧСР, то будуть становити окремий стейт, а кордони визначаються так, що русини будуть задоволені". (стор. 18.) Бенеш, обіцяв делеґатам Мирової Конференції в Сен-Жермені (1919 р.), що ЧСР буде побудована на демократії Швайцарії, але, Масарик і Бенеш, побоючись за єдність республіки, зробили те, що для них було менш небезпечне.

Після прогри Визвольних Змагань Закарпаття, за згодою карпатських русинів в ЗСА, прилучено до ЧСР.

За національним складом ЧСР мала: 6.5 мільйона чехів, 3.3 мільйона німців, 2.5 мільйона словаків, 0.8 мільйона мадярів і 0,5 мільйона карпатських русинів.

Чеський уряд розглядав Українське Закарпаття, як терен експансії чеського народу. Встановлений чехами колоніяльний режим на Закарпатті відбігав далеко від демократії і ґуманізму, який святочно чехи прирікали заховувати в Сен-Жерменському договорі. Дістатися до державної служби місцевому населенню було майже неможливо, бо урядовців на державні пости спроваджувано з Чехії.

Автор переповідає про організаційні початки ОУН на Закарпатті, завданням якого було поборювання москвофільського руху, який мав підтримку чеського уряду — тобто тактика „діли й пануй". Химинець зі своєю дружиною Марією були відданими прихильниками ОУН, займаючи в ній різні пости й виконуючи різні приручення. Він згадує ряд визначних діячів ОУН, між ними головою пропаґандивного сектора ОУН був д-р Степан Росоха, який в 1932 році видавав газету „Пробоєм", що була речником націоналістичної думки. Там читаємо, що „навіть сьогодні, по довгих роках, наші вороги судять людей за вчинки, що були поповнені 40 літ тому". (стор. 46.) Тому автор згадує у своїй праці ці особи, які живуть поза межами України.

Як активний член проводу ОУН, д-р Химинець виїжджає у вересні 1938 року до Відня, де оформив і очолив Відділ Закордонної Делеґатури Карпатської України. На підставі рішення Мюнхенської конференції мала бути дана ґарантія кордонів ЧСР після того, як задовільнено польські й мадярські вимоги. Проте, до кінця 1938 року тих ґарантій не дано, не дивлячись на те, що поляки дістали свої етноґрафічні землі 2-го жовтня 1938 року, а Мадярщина дістала Ужгород, Мукачів і Берегів на підставі віденського арбітражу, 2-го листопада 1938 року, що, згідно з рішенням, уважалося остаточним полагодженням спорів поміж Мадярщиною і Карпатською Україною. (стор. 83.)

Дня 8-го січня 1939 року тодішній прем'єр Карпатської України монс. д-р Августин Волошин вислав д-ра Ю. Химинця до Берліну, щоб через відомі зв'язки, що їх мав Закордонний провід ОУН, постаратися про авдієнцію

(Закінчення на ст. 3)

К. Крупський

УКРАЇНЦІ КРІЗЬ ПРИЗМУ ЗАКОСТЕНІЛИХ ПОЛЬСЬКИХ УПЕРЕДЖЕНЬ

I.

Уже від літа 1983 року в американських книгарнях видніє книжка широковідомого автора Джеймса А. Миченера п. н. „Поленд" (Польща). Безумовно, що вже само ім'я автора запевняє цій книжці популярізацію, бо Миченер є автором численних книжок, серед яких декілька — це „бестселлерс", і якщо це книжка „Поленд" дістала в інших містах Америки таку рекляму в радіо, як,наприклад, в місті автора цих рядків, де її можна набути не тільки в книгарнях, але й також у більших харчових крамницях. То напевно, що вона досі вже розійшлась в сотнях тисяч примірників, якщо не в мільйонах. Швидко вона вже появиться у м'якій обкладинці („пейпербек"), бо всі книжки Миченера є видавані також у м'якій обгортці.

Книжка „Поленд" — це історична повість, в якій, поруч дійсних історичних імен, подій та місцевостей, виступають особи видумані — фіктивні, як, наприклад, маґнат Любонський, незаможний шляхтич Буковський, селянин Бук, село Букова та інше, але в цій повісті вони репрезентують польських маґнатів, шляхту і селянство, які відограли свою ролю у польській державі.

У цій книжці більшого формату, на 556 сторінках, автор намагається дати англомовному читачеві якнайбільше відомостей з історії польського народу на протязі від половини XIII сторіччя по сьогоднішній час. Матеріял для книжки підготовив автор уже від 1977 року, аж вісім разів їздив на довший час до Польщі, а що польської мови автор не знає, тому він заанґажував до праці над книжкою аж кільканадцять польських науковців і дослідників споріднених з історією ділянок, цілими місяцями роз'їздив автомобілем, яким керував американський поляк, що добре визнається на історичних пам'ятниках та знає історію Польщі. Крім такого автоводія Миченерові товаришував польський знавець історії та старинних пам'яток.

Літаком „приватним" і гелікоптером Миченер звідав усі польські історичні місця, за винятком Києва, на думку Миченера, колись також був польським. Він відбув подорож автомобілем до Відня тією дорогою, якою король Ян Соб'єський вів польські війська, що врятували Відень від захоплення турками.

Миченер провадив довгі розмови з польськими істориками, а також з кардиналами Войтилою і Вишинським, з єпископом Глемпом та багато іншими знавцями польської історії і культури. Миченер не приховує свого захоплення Польщею і тому його інтерпретація подій з історії Польщі випала типово польською самохвальбою усього польського та зневагою до сусідніх народів, а головно — до українців.

Щоб доказати високу культурність поляків, в текст книжки Миченера вплетені усі визначні польські композитори, письменники, провідники та все інше чим поляки потраплять вихвалюватись.

Характеризуючи поляків, Миченер каже, що польська шляхта уміла розкішно жити, забавлятися, а також уміла воювати. Недармо в Польщі говорили,-каже він,-що поляк родиться в одній руці з шаблею, а в другій з цеглою, бо поляки скоро відбудовують те, що вбили нищили.

Ми знаємо про те, що польська шляхта жила розкішно і марнотравно коштом загарбаних українських земель та коштом злиднів, у які поляки жорстокими способами впихали українське населення обернене поляками в безправних рабів. Утративши українські землі, Польща стала безрадною і зовсім нездібною до ведення раціональної державної господарки. В 1786 році предок графа Любонського сказав: „Анархія є спасенням Польщі. Ми завсіди процвітали в хаосі". Нахил до нераціональної господарки покутувала відроджена Польща в часі між обома світовими війнами, хоч тоді Польща ще мала значну частину українських земель. Сьогоднішня Польща — це найбільш заборгована країна в Европі. Поляки хотіли б жити вигідно, не продукуючи достатньо, а відомо, що такого чуда хитрощами доконати не можна.

Ось у неділю, 15-го січня 1984 року, на телевізійній програмі п.н. „60 хвилин" показували сцени з теперішнього життя у Мадярщині, де населення живе в імпозантному добробуті: крамниці заповнені вибагливими товарами, харчами, одягом і т.п. Усі мадяри прекрасно одягнені і задоволені своїми осягами добробуту, який вони здобули своєю працьовитістю і продуктивністю, а польська шляхта на цілі віки заразила поляків нахилом до паразитного життя. Якби одного дня зупинили допомогу, яка пливе до Польщі, а головно з Америки, то в Польщі була б далеко гірша біда.

На тлі дійсности підозрілими виглядають кількаразові натяки Миченера на те, якими то толерантними були поляки відносно жидів. Шкода, що Миченер не потрудився і не заглянув до писань жидівських істориків. Наприклад, зовсім щось іншого про польську толерантність подає історик Симон Дубнов у його відомій праці „Історія жидів в Росії та Польщі". Дубнов доводить, що в Польщі у мирному часі жидівським рабинам відрубували голови, живим відрізували язики та доконували інші звірства.

Дубнов каже, що протижидівська книжка прелата Сташіца „Вияв перед Богом і світом жидівських церемоній", а також інші подібні книжки підбурювали польську молодь середніх і високих шкіл до погромів жидів при кінці XVII століття, а ми пам'ятаємо, що вже за наших часів, у відродженій Польщі виходили антисемітські газети. На одній з них, як емблема на першій сторінці,виділяла земна куля огорнута змієм, що мав жидівську голову. Так на ділі виглядала польська толерація відносно жидів, а також не кращою вона була відносно українців.

Про українців в книжці згадується сотні разів. На жаль, за винятком кількох доречних згадок, решта, це викривлення правди. Україна представлена як якийсь далекий екзотичний край — навіть расово відмінний від поляків. Послухавши польських „науковців", Миченер написав очевидні нісенітниці про українців, що є вплетені в такій події:

Після першого розбору Польщі граф Любонський вислав свого сина в Україну, щоб там він звідав свої маєтки.

(Продовження буде)

ТЕНІС НА СОЮЗІВЦІ

Д-р З. Матківський і Д. Чорній здобули першенство у подвійних іграх

Союзівка. — Пара д-р Зенон Матківський і Денис Чорній здетронізували минулорічних молодих чемпіонів Еріка Матківського і Кіта Комара, здобуваючи цьогорічний примат у подвійних іграх тенісу в групі чоловіків.

У турнірі, який відбувся тут в суботу і неділю, 11-12-го серпня, в групі чоловіків змагалось 10 пар, а чотири в групі мішаних. Турнір закінчився успішно в неділю по полудні, не зважаючи на дощову погоду, яка припізнила початок ігор в суботу і переривала фінали двома наворотами в неділю.

У фінальній грі в групі чоловіків д-р Матківський і Чорній виграли 3-6, 6-1, 6-4, при чому пара Е. Матківський — К. Комар вела 4-2 у третьому сеті.

У півфіналах д-р Матківський-Чорній перемогли пару Юрій Грабець — Ігор Гронь вислідом 6-1, 6-1, а пара Матківський-Комар елімінували Романа Цікала і Адріяна Кутка 6-2, 6-3.

У групі переможених, де змагання проходили у просетах з уваги на погану погоду, переможцями вийшли молоді філядельфійці Е. Олинець і О. Манько.

Фіналісти (зліва): Е. Матківський, К. Комар, Д. Чорній і д-р З. Матківський.

У групі мішаних пар, які теж змагались у про-сетах, пара Арета Захарій — Юрій Тарасюк перемогли у фіналі пару Тамара і Ігор Гронь 8-7. Третє місце здобули Христя Карпевич і Юрій Грабець.

Нагороди Союзівки вручили фіналістам інж. Роман Ракочий, ст., Зенон Снилик і асистент управителя Союзівки Іван Одуляк.

Турніром проводила комісія в складі: інж. Р. Ракочий, ст., З. Снилик і Юрій Петрикевич.

Черговий турнір на Союзівці — це крайові першенства УСЦАК від 31-го серпня до 3-го вересня. Зголошуватись слід до 23-го серпня.

Новий професіоналіст дентист Мирон Клос

Ряди медичних професіоналістів в Огайо поповнилися цього року новим молодим членом. 8-го червня ц.р здобув диплом доктора дентистики Мирон Клос, народжений в 1951 році, син д-ра Олександра і Анни Клос.

Мирон закінчив початкову школу св. Йосафата, а опісля середню школу св. Ігнатія в Клівленді. Перед-дентистичні студії пройшов він в університеті у Сінсінаті В 1980 р. він був прийнятий до дентистичної школи Стейтового університету Огайо яку успішно закінчив цього року.

Мирон закінчив школу українознавства в Пармі. Він був прикладним членом СУМА. Як добрий футболіст змагався в рядах УСТ „Львів", а теж в університетських командах. Він брав активну участь у всіх молодіжних акціях і був членом студентського клюбу при Огайському університеті в Колюмбусі.

Д-р Мирон Клос плянує відкрити дентистичну практику в Пармі. Бажаємо йому багато успіхів в його професійній діяльності.

(М. Д.)

Д-р Юліян...

(Закінчення зі стор. 2)

у Гітлера для прем'єра, щоб просити Німеччину про ґарантію кордонів Карпатської України. „Не дивлячись на всі наші зусилля, нам не вдалося цього осягнути, бо як видно Німеччина вже мала свої пляни щодо Карпатської України". (стор. 91.).

У Берліні діяла Українська Пресова Служба, завданням якої було інформувати німецькі державні чинники про події на Карпатській Україні.

У дальшому автор спогадів вертається на Карпатську Україну, де помагає організувати Карпатську Січ, яка мала стати військовою одиницею назріваючої молодої держави.

Дня 14-го березня 1939 року, о 7-ій годині вечора, через радіовисильню у Хусті, прем'єр монсеньйор д-р Августин Волошин в імені українського уряду й народу проголосив незалежність Карпатської України, яка до того часу була автономною одиницею ЧСР. (стор. 97.)

На новостворену молоду державу напали мадяри, які на протязі короткого часу зайняли цілу територію Карпатської України, а її борців, січовиків, які оціліли в цьому нерівному бою на полі битви, загнали в концентраційні табори. На тому місці автор описує дикунство мадяр, які поводилися з полоненими й політичними в'язнями жахливо. Були випадки, що в'язням, ба навіть запідозреним на допитах, відтинали язики, вуха й носи, або й вибирали очі, а деяких вішали, на пострах іншим. Від населення почали відбирати продукти, так, що під час воєнного періоду населення Карпатської України майже примирало з голоду.

Як чільний діяч ОУН, д-р Химинець в половині серпня 1939 року брав участь в Другому Великому Зборі Українських Націоналістів в Римі, де скликано представників ОУН, щоб затвердити голову ПУН полковника Андрія Мельника, який після вбивства большевицьким агентом полковника Євгена Коновальця перебрав провід. Химинець на тому Зборі репрезентував Закарпаття і мав дві доповіді. (стор. 131.)

У кінцевих стрічках своїх цікавих споминів автор згадує про свій арешт Ґестапом у Відні й Берліні. Так у Відні, як у Берліні він виконував ряд громадсько-політичних завдань. У Відні, Химинець був головою Українського Допомогового Комітету, який допомагав біженцям з Карпатської України, а в Берліні він, крім праці в УДК, на пропозицію редактора Богдана Кравцева, який видавав у Берліні український тижневик „Голос", зорганізував видавництво, яке опісля видавало ще другий тижневик „Українець", присвячений проблемам українських робітників зі Східньої України.

Автор згадує ряд особистостей з ОУН, які згинули в боротьбі з мадярами в похідних групах в 1941 році, яких німці розстріляли: Олену Телігу, Івана Рогача, Василя Кузьмяка та багато інших з українського активу.

„Дня 16-го вересня 1941 року розпочалася перша хвиля арештів українців в Кракові, Львові, Відні та Берліні. Новостворений український уряд під проводом Ярослава Стецька німецьке Ґестапо спочатку ізолювало, а потім вивезли до Берліну на Александер Пляц (відома тюрма.)". (стор. 134.)

Доктор Химинець вірить, що так, як Німеччина здала рахунок за заподіяні кривди й СССР мусить здати рахунок, і щойно тоді поневолені народи дістануть їм належне Боже й людське право на самовизначення.

На храмовому...

(Закінчення зі ст. 1)

шому Патріярхові Йосифу і українському народові, присутні зійшли до парафіяльної авдиторії, де членкині Сестрицтва Покрова Пресвятої Богородиці, під проводом голови Сузанни Казанівської, приготували празничний обід. Біля 300 осіб засіло до гарно прибраних столів, щоб за давнім звичаєм спільною трапезою завершити цьогорічний храмовий празник.

Після початкової молитви о. Бутринський привітав парафіян і представників організацій, а зокрема представника братньої православної парафії св. кн. Володимира інж. Олександра Пелюхівського. Коротке святкове слово виголосив проф. д-р Василь Маркусь, який також поклав головний наголос на гідному приготуванні парафії до близького вже 1000-ліття.

В перерві під час обіду о. Бутринський згадав про найновіших втікачів з-поза Залізної заслони, молодих хлопців і дівчат, які ідучи на прощу до Риму вибрали волю і у Відні попросили про азиль. 120 молодих українців знаходяться тепер у переходовому таборі біля Відня і потребують негайної помочі. На заклик о. Бутринського приявні на празничній гостині спонтанно відгукнулися. При окремому столику утворилась чимала черга охочих до пожертв і у висліді зібрано 1,334 дол., що їх парафіяльна канцелярія зразу переслала до ЗУАДК-у в Філядельфії. Дальші пожертви слідують і вкоротці будуть вислані.

Спільною кінцевою молитвою, піднесені на дусі, в почутті сповненого доброго громадського діла, закінчили парафіяни свій черговий храмовий празник.

Дрогобичани відбудуть Восьмий З'їзд на „Ольжичівці"

Вшанують пам'ять З. Коссака

Існування і праця реґіональних комітетів, чи земляцтв на еміґрації, створених мешканцями й діячами поодиноких районів-повітів українських земель, являються тепер дуже важливим фактором у зареєстрованні та збереженні правдивих непофальшованих відомостей і даних про поодинокі ділянки праці й розвитку данного повіту. І, як з одного боку, це буде цінне збереження для даного повіту, а, з другого боку, це буде теж свідчення про вклад цього повіту в загальне життя цілої української спільноти. Збірники вже видані, багатьма реґіональними комітетами під патронатом заслуженої української наукової установи НТШ, є неоціненим джерелом пізнання історичної правди про працю й змагання українського народу, його провідників і всіх його народних верств.

Ці реґіональні комітети приготовляють та часто відбувають свої з'їзди—зустрічі колишніх мешканців даних повітів з метою, в першій мірі, обговорення плянів організаційної діяльности та плянування видань чи доповнень своїх збірників, як також для спільної приємної зустрічі жителів даного повіту, що доля їх розкинула по різних країнах вільного світу.

Одним із таких реґіональних комітетів є Центральний Комітет Дрогобиччини, який готується до Восьмого з'їзду—зустрічі. З'їзд відбудеться в суботу і неділю, 25-го і 26-го серпня ц. р. на мальовничій оселі Олега Ольжича в Лігайтоні, Па., в околиці славних гір Поконо, що їх тут називають американською Швайцарією.

Цей З'їзд є доброю нагодою стрінутись в приємній атмосфері із своїми земляками, з якими не було нагоди протягом довгих літ побачитися, а відтак згадати „добрі часи" шкільних днів, спільних переживань з праці в організаціях і товариствах, а також згадати тюремні переживання, чи з часів підпільної діяльности. А коли взяти під увагу обставини, які тепер панують на рідних землях, де окупант грабує і нищить наші історичні, культурні й мистецькі надбання та затирає по них слід, то на нас тут, на поселеннях, подає завдання зберегти пам'ять про це. Тому кожний наш земляк повинен собі усвідомити, що і його обов'язок є в якійсь мірі до того причинитися. Як довго ще живе покоління, свідки нашої минувшини, треба ці відомості зібрати й залишити для історії та прийдешніх поколінь.

З'їзд дрогобичан відбудеться з присвятою славному землякові—провідному членові і провідникові Організації Українських Націоналістів сл. п. Зенкові Коссакові, що згинув в обороні Карпатської України. В програмі зустрічі є: звідомлення голови про діяльність Центрального Комітету за останніх два роки, звідомлення приготовань до видання 3-го тому збірника „Дрогобиччина—земля Івана Франка", бенкет і товариська забава. В рамках З'їзду будуть образотворчі виставки Михайлини і Остапа Берегуляків та Катерини Іваницької.

Зголошення до участи в З'їзді і нічліги належить замовляти безпосередньо в Управі Оселі на адресу: Ukrainian Homestead, P. O. Box 204, R. D. #2, Lehighton, Pa., 18235. Тел. 1-215-377-4621.

Микола Курчак

Новий український професіоналіст

Українська спільнота радіє кожним найменшим успіхом своєї молоді, бо одночасно з успіхами в науці приходять нові керівні становища в різних ділянках праці. Тому не дивно, що високі урядові чинники щораз частіше включають наших громадян у різні урядові позиції.

Доріян Ю. Сеник

До нових українських професіоналістів слід зарахувати Доріяна Юрія Сеника, який у травні цього року закінчив Коледж торгівлі і фінансів при Віллянова університеті, у Віллянова, Па., здобувши в ділянці книговедення і компюторного знання ступень бакалавра з відзначенням „маґна кум лявде".

На протязі восьми семестрів навчання був на листі декана, а також був вибраний до Товариства визначних учнів (Honor society).

Студіюючи в університеті, він був активним у різних студентських організаціях, зокрема в Українському Струдентському Клюбі, де був членом Управи. Був учнем Школи Українознавства „Рідна Школа" у Філядельфії і належав до Пласту.

Доріян дуже цікавився найновішими технічними здобутками на компюторі і випрацьовував на різні програми.

По закінченні університету Доріян одержав працю в компанії Ай-Бі-Ем в 1ст Фішкілі, Н. Й., де виробляє фінансові програми.

Доріян є сином Христі Харини й інж. Богдана Сеників з Ярдлі, Па.

Радіючи успіхами Доріяна, бажаємо йому дальших творчих успіхів у його праці

Д. К.

Появляються матеріяли про католицьке розуміння економіки

Філядельфія (О. Татомир). — Американський релігійний місячник „The Moral Majority Report" з серпня ц.р. інформує, що недавно засновано нову консервативну групу п.н. Католицька студійна рада, завданням якої є поширювати матеріяли католицького навчання про політику та економіку.

Рада зосереджується на пастирському листі американського католицького єпископу про капіталізм і американську економіку, який має появитися пізньою осінню цього року. Багато американських католиків турбується змістом цього листа.

Минулого року, як відомо, єпископи видали послання щодо війни і миру. Тоді частина католиків уважала, що це послання більше схиляється до пацифістичного нуклеарного замороження, як до традиційного католицького розуміння моралі війни і самооборони. Вони побоюються, що новий лист може бути схваленням соціялізму.

„Основною ціллю Католицької студійної ради є доставити затурбованим католикам і некатоликам добрий, збалянсований матеріял традиційного католицького навчання про економіку, що ним вони можуть покористуватися в своїх парафіях у зустрічі з ліберальними елементами Церкви. В останніх 90-ти роках більше число Папів написали багато про принципи економічної справедливости. В цих писаннях находиться гострий осуд соціялізму, комунізму й марксизму. На жаль, значна частина католиків не знає про те. Ми хочемо подати їм ці матеріяли, щоб вони могли пригадати лібералам, яке є дійсне становище Католицької Церкви у цих питаннях" — пише директор Ради Ед Гайсмаєр.

Рада недавно видала працю п.н. „Церква говорить: 90 років навчання Папів про економіку". У цій праці поміщено вийнятки з сімох важливіших послань п'ятьох Папів, між ними відомі енцикліки Лева XIII, Пія XI та Івана XXIII, які містять основні правди католицької науки про економіку.

Рада долучила до праці два безплатні памфлети: „Що Католицька Церква вчить про капіталізм?" і „Що Католицька Церква вчить про соціялізм, комунізм і марксизм?"

Адреса Видавництва: The Catholic Study Council, 214 Massachusetts Ave., N.E. Suite 580, Washington, D.C., 20002.

ЛИВАНСЬКІ УРЯДОВІ чинники обвинуватили Ізраїль в масових арештах ливанського населення на окупованих південних землях Ливану, які здійснюються ніби то для унешкідливлення терористичної діяльности членів Палестинської Визвольної Організації, яка офіційно не існує в тій частині Ливану і є забороненою організацією. Ізраїльські речники покищо не зайняли до цього обвинувачення жадного становища.

ДВА ПОЛЬСЬКІ МОРЯКИ, які прибули на польському парусному судні „Завіша Чарни" на етнічний фестиваль в Дітройті, втекли на поліцію й попросили політичного азилю в американських властей. Їх адвокат, Поля Ґріббс, назвала прізвища згаданих моряків, а саме Ґжеґож Соловей і Вальдемар Качмарскі. Згадане судно брало участь в польсько-американському етнічному фестивалі, який закінчився в неділю, 12-го серпня ц.р.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕҐЕН з дружиною Ненсі взяли участь у вінчанні їхньої дочки Петті Дейвис і інструктора йога Пола Ґріллі. На генеральній пробі вінчання в люксусовому готелі Бел-Ер в Лос Анджелесі, президент Реґен з дружиною зустріли перший раз родичів молодого, які прибули зі стейту Монтана з іншими членами родини на вінчання їхнього сина з дочкою президента ЗСА.

ІТАЛІЙСЬКИЙ СУД ЗАСУДИВ одного іранського юнака, противника теперішнього режиму аятолли Хомейні на сім і пів року тюрми за перехоплення пасажирського літака іранської лінії з 303 особами на покладі, а іншого, тільки 17-ти літнього „пірата" суд виправдав і звільнив від вини і кари. Засуджений іранець, який був ініціятором захоплення літака, міг отримати тюремну кару, аж до висоти 21 року, згідно з існуючими в Італії кримінальними законами. Прокуратор домагався покарання для обидвох захоплювачів принаймні на 10 років в'язниці.

УКРАЇНСЬКА МОЛОДЕ!

І ДЛЯ ТЕБЕ Є МІСЦЕ У ЦІЙ ВЕЛИКІЙ РОДИНІ, ЩО ЇЇ ЗВУТЬ БАТЬКО-СОЮЗ!

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редаґує Омелян Твардовський

Висліди змагань Вільної Олімпіяди 1984

Жінки

Біг 100 м.:
1. Л. Мазараупс (латвійка) 13.63; 2. А. Мотієюнас (литовка) 13.69; 3. А. Вільманіс (латвійка) 14.25.

Біг 200 м.:
1. Л. Мазараупс 27.90; 2. А. Мотієюнас 28.72; 3. А. Скомба (латвійка) 30.00.

Біг 400 м.:
1. А. Мотієюнас 1.01.21; 2. Л. Мазараупс 1.01.21; 3. Л. Ґразуліс (литовка) 1.04.34.

Біг 800 м.:
1. В. Чума (українка) 2.31.40; 2. А. Мотієюнас 2.32.12; 3. Л. Ґразуліс 2.39.30.

Біг 1,500 м.:
1. М. Лазденс (латвійка) 4.51.30; 2. В. Чума 5.26.90; 3. Л. Ґразуліс 5.40.20.

Біг 3,000 м.:
1. М. Лаздінс (латвійка) 10.35.90; 2. Л. Ґразуліс 12.57.75; 3. Р. Алдердіс (литовка) 13.13.66.

Біг 4x100 м.:
1. Латвійки „А" 54.47; 2. латвійки „Б" 58.59; 3. українки 58.72.

Скок у височінь:
1. А. Канкіс (латвійка) 1.45; 2. Я. Тоторайтіс (литовка) 1.45; 3. Е. Вільманіс 1.35.

Скок у довжінь:
1. Л. Мазараупс 4.97; 2. А. Канкіс 4.68; 3. С. Бадерс (латвійка) 4.60.

Мет диском:
1. К. Сімпсон (литовка) 36.58; 2. Я. Пакальнс (латвійка) 25.46; 3. Л. Мельник (українка) 24.94.

Мет ратищем:
1. К. Сімпсон 40.44; 2. М. Левицька (українка) 37.34; 3. Ерцгайліс (латвійка) 30.12.

Мет кулею:
1. К. Сімпсон 10.82; 2. Р. Мазеліс (литовка) 3. Л. Мельник 9.22.

Плавання

Чоловіки (золоті, медалі здобули):
100 м. грудним - А. Тілдус (естонець) 1.12.39;
100 м. метеликом - К. Аґльберґ (естонець) 1.05.24;
100 м. вільним - Й. Зимантас (литовець) 55.71;
400 м. вільним — Райман (естонець) 4.23.29;
200 м. вільним - К. Аґльберґ 2.28.42;
100 м. горілиць - К. Лайневуль (естонець) 1.10.09;
4x50 м. змінним: естонці 2.04.92.
4x100 м. вільним - естонці 4.15.63.

Жінки

100 м. горілиць — В. Райнсалю (естонка) 1.13.24;
100 м. грудним — Ґ. Локе (естонка) 1.27.95;
100 м. вільним — В. Райнсалю 1.04.76;
200 м. вільним — Лембек (естонка) 2.27.82;
100 м. метеликом — В. Райнсалю 1.13.00;
4x50 м. вільним естонки — 2.04.92;
4x100 м. змінним - естонки 2.20.63

Теніс

Чоловіки:
1. Литовці; 2. українки, 3. естонці.

Жінки:
1. Українки, 2. естонки, 3. литовки.

Відбиванка

Чоловіки:
. Збірна латвійців, 2. Збірна українців, 3. Збірна литовців.

Жінки:
1. Збірна українок, 2. Збірна литовок, 3. Збірна латвійок.

Гокей на льоду

1. Збірна українців, . Збірна литовців, 3. Збірна латвійців.

Копаний м'яч

1. Збірна українців; 2. Збірна литовців, 3. Збірна латвійців.

Кошиківка

1. Збірна латвійців, 2. Збірна литовців, 3. Збірна естонців. (Збірна українців зайняла 4-те місце).

Легка атлетика

Чоловіки — золоті, срібні і бронзові медалі здобули:

Біг 100 м.:
1. Д. Мельник (українець) - 11.43; 2. К. Белазіс (литовець) - 11.53; 3. В.Свіркстс (латвієць) - 11.76

Біг 200 м.:
1. П. Стасюк (українець) 23.70; 2. В. Свіркстс (латвієць) 24.50 3. Г. Сорра (естонець) 25.00.

Біг 400 м.:
1. Р. Кічук (українець) 50.90; 2. А. Клемас (литовець) 52.74; 3 А. Бірзе (латвієць) 53.53.

Біг 800 м.:
1. А. Клемас (литовець) 1.58.30; 2. С. Кіндеріс (литовець) 1.59.94; 3. П. Нойфелдс (латвієць) 2.03.20.

Біг 1,500 м.:
1. М. Жеткальнс (латвієць) 3.56.20; 2. Р. Павлінс (латвієць) 3.57.90; 3. С. Кіндеріс 4.10.07.

Біг 3.000 м.:
1. Р. Павлінс 8.36.71; 2. М. Жеткальнс 8.42.28; 3. С. Кіндеріс 9.00.84.

Біг 4x100 м.:
1. Литовці 45.45; 2. українці 47.04; 3. латвійці 51.80.

Біг 4x400 м.:
1. литовці 3.37.60; 2. українці 3.41.19; 3. латвійці 3.45.19.

Скок у височінь:
1. А. Ружицький (українець) 1.93; 2. В. Белайсіс (литовець) 1.90; 3. Г. Сорра (естонець) 1.85.

Скок у довжінь:
1. Д. Мельник (українець) 7.00; 2. В. К. Фелепчук (українець) 6.47; 3. К. Белайсіс 6.44.

Трискок:
1. Д. Мельник 14:43; 2. П. Стасюк 13.6; 3. К. Белайсіс 12.95.

Мет диском:
1. Р. Лаздінс (латвієць) 57.32; 2. Б. Чамбул (українець) 55.50; 3. А. Беркаускас (литовець) 49.24.

Мет ратищем:
1. П. Лаукаітіс (литовець) 43.02; 2. Ґ. Рунґіс (латвієць) 42.34; 3. Р. Квіт (українець) 41.84.

Мет кулею:
1. А. Беркаускас 14.72; 2. Р. Лаздінс 13.65; 3. А. Манко (латвієць) 12.30.

Влаштовують поїздку до Торонто

Мейплевуд, Н.Дж. — Після успішної і надзвичайно приємної триденної прогульки до Монтреалю в 1982 році Клюб Жінок при українській православній церкві Св. Вознесіння у Мейплвуді, влаштовує знову чотириденну поїздку автобусом до Ніягари та Торонто в днях 5-8-го жовтня ц.р.

Від'їзд з-під церкви Св. Вознесіння, після Молебня, у п'ятницю, 5-го жовтня, о 7-ій годині ранку. Того ж дня спільна вечеря в ресторані „Скайлон Товер" та нічліг у готелі на Ніягарі.

У суботу оглядини Ніяґарського водоспаду, відвідини унікальної Української Мистецької Ґалерії та від'їзд до Торонто, де після тури по місті група приїде до українського ресторану „Каравана" на вечерю з програмою і танцями. Спеціяльна увага буде звернена на відвідини „українського Торонто". В неділю група візьме участь у Службі Божій в українському православному соборі св. Володимира, опісля—полуденок у церковній залі. По полудні—концерт у „Массей Гол" із виступом хору ім. Кошиця з Вінніпеґу та танцювальних груп Канади.

В понеділок (канадський День подяки) оглядини та полуденок в Інституті св. Володимира при Онтарійському університеті та поворот до Мейплвуду.

Аранжує поїздку Українське Бюро подорожей Марійки Гелбіґ (Скоп). Провідник групи о. Іван Наконечний.

Клюб Жінок сердечно запрошує всіх зацікавлених взяти участь у цій прогульці та відвідати наших земляків у Канаді.

За ближчими інформаціями та аплікаціями звертатися до церковної канцелярії на число телефону (201) 763-3932. З огляду на портебу замовлення квитків на концерт наперед, проситься зголошуватись якнайскорше.

ВІДІЙШЛИ ● ВІД НАС ●

МАРІЯ МОНЮК, член УНС Відд. 59-го Т-ва „Українська Січ" в Бриджпорті, Конн., померла 1-го липня 1984 року на 69-му році життя. Нар. 1914 року в Фолл Ривер, Масс. Членом УНС стала 1947 року. Залишила в смутку мужа, дочку М. Боневіта, сина, двоє внуків, брата, сестру і ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся на цвинтарі св. Івана Хрестителя в Стратфорді, Конн.

Вічна Їй Пам'ять!
Т. Сливінський, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ
26-го СЕРПНЯ 1984 Р.

Рочестер, Н. Й. Місячні збори Б-ва св. Йосафата 217-ий Відд. о год. 2-ій по пол. в церковній залі св. Йосафата зі звичайним порядком нарад. Вкладки можна вплачувати вже від год. 1:30 по полудні в тім самім приміщенні. Просимо членів прибути.

Ст. Васьків, предс., Ст. Приймак, фін. секр., Ст. Мартинюк, касир.

КАРПАТСЬКИЙ ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ

влаштовує з доручення

УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ І КАНАДИ

ТЕНІСОВІ та ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ

в днях 31-го серпня та 1, 2 і 3 вересня 1984 року

ЗМАГАННЯ ПРИСВЯЧЕНІ:

90-ЛІТТЮ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

на кортах СОЮЗІВКИ

ТЕНІСОВІ ЗМАГАННЯ

ЗА ІНДИВІДУАЛЬНІ ПЕРШОСТІ

УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ і КАНАДИ на рік 1984

І ЗА ЧАШІ

УНСоюзу, Союзівки, Свободи, (в тому пропам'ятна чаша інж. Б. Рака), Українського Тижневика і п-ні Марії Душник

та грошові нагороди

в поодинокій грі:

ЖІНОК І ЖІНОК (35 р. і вище), ЧОЛОВІКІВ, МОЛ., СЕНЬЙОРІВ (35-44), СЕНЬЙОРІВ (45 і 55 р.), ЮНАЧОК, ЮНАКІВ (18, 16, 14, 12 і нижче р.)

Зголошення до змагань враз із вписовим по $15.00 приймає:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
c/o ANYA DYDYK
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

до 23-го серпня 1984 р. Зголошення одержані після 23-го серпня не будуть взяті до уваги турніровою комісією.

ТУРНІРОВА КОМІСІЯ:

Р. Ракочий, ст., З. Снилик, Ю. Савчак, д-р З. Матківський, О. Кизик.

ПОРЯДОК ЗМАГАНЬ:

П'ятниця, 31-го серпня — год. 1:00 по пол. на Союзівці: елімінаційна рунда чоловіків. Змагуни, які мусять змагатися в цій рунді одержать окремі повідомлення від проводу турніру до суботи, 25-го серпня.

Субота, 1-го **вересня** — год. 8:30 рано на Союзівці

1-ша рунда юначок (всі групи), сеньйори (35 р. і 45 р.) та жінок. Год. 8:30 **рано в Ню Полц: 1-ша рунда чоловіків.** Год. 10:30 на Союзівці: **1-ша рунда юнаків (всі групи)** год. 10:30 в Ню Полц: **турнір переможених.** Год. 3:30 по пол. на Союзівці: 1-ша **рунда сеньйорів (55 р.).**

Час та місце дальших **змагань назначить провідник** змагань Р. Ракочий, ст.

Змагуни групи чоловіків, **вильосовані** до елімінаційної рунди на п'ятницю, **які не зможуть приїхати в цей день, як** рівнож ті, що відпадуть **в елімінаційних, можуть змагатись в** групі переможених.

З уваги на короткий час **турніру та велике** число учасників, змагуни можуть голоситись **тільки** до одної конкуренції, яку зазначать точно на **реєстраційнім** листку.

на басейні СОЮЗІВКИ
Субота, 1-го вересня 1984 року, о год. 11-ій вранці

МІЖКРАЙОВІ ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ

за ПЕРШОСТІ УСЦАК-у та за ТРОФЕЇ і НАГОРОДИ УНСоюзу

у слідуючих конкуренціях для хлопців і дівчат:

8-10 — 11-12 років

25 м. — довільним
50м. — довільним
25 м. — горілиць
25 м. — грудним
25 м. — метеликом
4 x 25 м. гінці — довільним

13-14 років

50 м. — довільним
100 м. — довільним
50 м. — горілиць
50 м. — грудним
50 м. — метеликом
100 м. — змінним
4 x 50 м. гінці — довільним

15 років і вище

50 м. — довільним
100 м. — довільним
50 м. — горілиць
50 м. — грудним
50 м. — метеликом
100 м. — змінним
4 x 50 м. гінці — змінним

Змагуни (-ки) можуть брати участь у 3-ох індивідуальних конкуренціях і один раз в гінцях.

Зголошення до змагань приймається в суботу, 1-го вересня, від години 9:30 рано над басейном. Вписове $2.00 від особи.

Провід змагань: РОМАН СЛИЖ, ОЛЕСЬ НАПОРА, ЮРІЙ ГРАБ, ЯРОСЛАВ РУБЕЛЬ, ХРИСТИНА КУШНІР, ІРЕНА СЛИЖ, МАРКО КРИШТАЛЬСЬКИЙ, БОГДАН і ІВАННА ЯЦІВ, ІГОР СОХАН.

У змаганнях можуть брати участь змагуни (-ки), яких Т-ва є членами УСЦАК.

РЕЄСТРАЦІЙНИЙ ЛИСТОК — ДЛЯ ТЕНІСУ ТІЛЬКИ

ПРОСИМО ВИТЯТИ та ВИСЛАТИ РАЗОМ З ОПЛАТОЮ $15.00

(Зголошення без вписового не приймається)

1. Ім'я і прізвище: ....
2. Адреса (по-англійськи) ....
3. Телефон: ....
4. Дата народження: ....
5. Конкуренція та група в якій змагун хоче брати участь: ....
6. Клюбова приналежність: ....

Чеки виставляти на: KLK, American Ukrainian Sports Club.